

Het ontdekken van de verborgen volmaaktheid

– Ricardo Lindemann

‘Luister naar de zang van het leven. Bewaar in je geheugen de melodie die je hoort. Leer daaruit de les van harmonie.’¹ Zo luidt de oproep waarmee Licht op het Pad ons uitdaagt: ‘Het leven zelf heeft het vermogen te spreken en zwijgt nimmer. En wat het ten gehore brengt is niet, zoals jij die doof bent misschien veronderstelt, een kreet: het is een gezang. Leer daaruit dat je een deel bent van de harmonie; leer daaruit te gehoorzamen aan de wetten van de harmonie.’²

Ricardo Lindemann is ingenieur en was voorzitter van de Theosophical Society in Brazilië.

Het is merkwaardig dat ons denkvermogen zo ongevoelig kan zijn dat het deze harmonie, deze verborgen volmaaktheid die achter het leven en de natuur zelf ligt, niet opmerkt. Talloze wetenschappers onderzoeken de wetten van de natuur zonder het op te merken, zoals bewezen wordt door wetenschappelijke theorieën over de oorsprong van het leven.

De vooraanstaande fysicus Sir Fred Hoyle, oprichter van het Cambridge Institute of Theoretical Astronomy, zegt hierover in zijn boek *The Intelligent Universe: ‘De waarschijnlijkheid dat er spontaan leven op aarde verschijnt is zo klein dat het heel moeilijk te bevatten is zonder het te vergelijken met iets dat meer vertrouwd is. Stelt u zich iemand met een blinddoek voor die probeert de kubus van Rubik, die sinds kort weer in de mode is, op te lossen ... De kans dat iedere beweging leidt tot een volmaakte kleuraanpassing op alle facetten van de kubus is ongeveer 50.000.000.000.000.000.000 tegen 1.*

De waarschijnlijkheid hiervan is ongeveer dezelfde als bij het idee dat maar één van onze lichaamseiwitten willekeurig geëvolueerd is, door toeval. Maar wij gebruiken ongeveer 200.000 typen eiwit in onze cellen. Als de waarschijnlijkheid voor de willekeurige schepping van één eiwit hetzelfde is als die van de kubus van Rubik, dan zijn de kansen voor de willekeurige schepping van alle 200.000 bijna onvoorstelbaar groot ...

Wanneer de meeste chemische reacties die van belang zijn in de biologie aan hun lot worden overgelaten, zouden ze zo langzaam vooruitgaan dat het leven onmogelijk zou zijn. Het eten dat we nuttigen zou nutteloos voor ons zijn omdat de chemische componenten en de energie ervan niet snel genoeg afgegeven konden worden om ons in leven te houden. Enzymen bespoedigen deze processen enorm.

In totaal zijn er misschien 2.000 van deze enzymen en hun structuur is basaal hetzelfde in de hele levende wereld – een enzym van een bacterie kan gebruikt worden in de cel van een mens. De kans dat we ieder individueel enzym vinden door willekeurig aminozuurkralen aan elkaar te rijgen is weer alsof de kubus van Rubik opgelost wordt door een geblinddoekte persoon. Ofschoon de kans op het vinden van alle 2.000 enzymen door willekeurige processen bij benadering niet zo klein is als de kans op het vinden van alle 200.000 eiwitten waarop het leven gebaseerd is, is de kans nog steeds miniem klein. Noem dit x tegen 1. Als u met de hand begon x uit te schrijven, beginnende met het cijfer 1 en alsmaar nullen toevoegend, zou u wel een paar uur werk te doen hebben – 1.000.000.000.000.000.000.000.000.000 en zo nog ongeveer 40 pagina's voort, in totaal ongeveer 40.000 nullen. Het is ongeveer hetzelfde als de kans dat u een

ononderbroken rij van 50.000 zessen gooit met onverzwaarde dobbelstenen! Dit is een cruciale statistiek, omdat het lijkt alsof, wanneer deze 2.000 enzymen niet op precies dezelfde correcte manier gevormd worden, complexe levende organismen eenvoudigweg niet kunnen functioneren.

Ofschoon de waarschijnlijkheid van de willekeurige oorsprong van 'alleen maar' deze 2.000 enzymen minuscuul is, zijn er veel wetenschappers die deze berekening niet beschouwen als feit dat het idee dat het leven toevallig ontstond, te verwerpen is.³

Zelfs al beschouwde dr. Karnap, de grote kennistheoreticus, wetenschappelijke theorieën als 'waarschijnlijke gevolgtrekkingen', verschaft dit dan toch geen duidelijk bewijs van de weerstand of ongevoeligheid van het menselijk denkvermogen jegens de verborgen universele perfectie en harmonie? De meeste wetenschappers geven er de voorkeur aan de oorsprong van het universum en de evolutie van het leven toe te schrijven aan toeval, zelfs wanneer aangetoond wordt dat dat onredelijk of onwaarschijnlijk is. Zoals mevrouw Blavatsky schreef, 'Het denken is de grote doder van het werkelijke'.⁴

Aan de andere kant is Albert Einstein, misschien wel de grootste wetenschapper van de vorige eeuw, coherent en logisch als hij zegt: 'Ik geloof in God ... die zichzelf openbaart in de ordelijke harmonie van het universum. Ik geloof dat intelligentie zich manifesteert in de hele natuur. De basis van wetenschappelijk werk is de overtuiging dat de wereld een geordende en begrijpelijke eenheid is en niet iets dat op toeval berust.'⁵

De wijsheidstraditie zegt dat sinds onheuglijke tijden het universum cyclisch is, dat het zich uitzet vanuit een

punt van oorsprong en terug zal gaan naar dat punt waarbij het zich samen-trekt en waarbij de cyclus steeds op-nieuw begint. De wetenschap komt langzamerhand ook tot deze conclusie wanneer zij zegt dat het universum voortkomt uit een oerknal, wanneer de krachten van uitbreiding of afstoting werkzaam zijn (overeenstemmend met de handeling van Brahma, de Schep-per, in het hindoeïsme). Geleidelijk worden er nieuwe sterren geboren door de aantrekkingskracht van mas-sa's kosmische poeder die voortkomen uit die grote ontploffing, met een re-latief evenwicht tussen de krachten van aantrekking en afstoting (correspon-derend met de actie van Vishnoe, de Bewaarder).

De zwaartekrachten worden zo groot dat zij resulteren in 'zwarte gaten', waaruit zelfs geen licht kan ontsnap-pen, gegeven het bestaan van fotonen met een piepkleine massa in hun con-stitutie. Deze 'zwarte gaten' beginnen hele zonnestelsels te absorberen (over-eenkomend met de handeling van Shiva, de Verwoester, Veranderaar of Bevrijder), totdat hun kern een kritie-ke massa bereikt die ervoor zorgt dat zij weer gaan ontploffen, volgens de huidige wetenschappelijke beweringen. Dit is ook hoe de wet van periodiciteit zich manifesteert, of de universele cy-cliciteit waarnaar Blavatsky verwees in de tweede grondstelling van de inlei-ding van haar werk *De Geheime Leer*, uitgegeven in 1888.

Het hindoe-standpunt met betrek-king tot de Godheid – Brahman, met zijn drie aspecten (Trimurti) is funda-menteel een symbolische afschildering van de drie stadia van de universele cyclische manifestatie. Deze drie as-pecten van de Logos verschijnen onder verschillende namen als de drie-eeenhe-

den in allerlei religies; bijvoorbeeld Isis, Horus en Osiris in de Egyptische traditie en de Vader, de Zoon en de Heilige Geest in de christelijke tradi-tie. Helaas verbergt het gewicht van antropomorfisme, dogma en bijgeloof meestentijds de logische gedachtegang achter deze aloude concepten. Zoals *Aan de voeten van de Meester* het for-muleert: *'Want God heeft een plan, dat plan is Evolutie. Als iemand dit eens ingezien heeft, en het waarlijk kent, dan kan hij niet nalaten ervoor te werken, en zich er één mede te maken, omdat het zo groots en schoon is.'*⁶

Het oosterse concept dat hier ver-taald wordt als God komt niet precies overeen met het westerse standpunt, omdat het zowel spiritueel als mate-riël is. Het is de intelligente wet, die aanwezig is in de materie zelf, die de reden vormt voor de geordendheid van de materie. Blavatsky stelde: *'Een al-omtegenwoordig, eeuwig, grenzenloos en onveranderlijk principe, waarover alle speculatie onmogelijk is, daar het de kracht van het menselijke voorstellings-vermogen overstijgt en alleen maar ver-kleind kon worden door enige menselijke uitdrukking of vergelijking. Het ligt voor-bij het bereik van het denkvermogen – in de woorden van de Mandukya Upa-nishad, 'ondenkbaar en onuitsprekelijk.'*⁷

Dan komt de cruciale vraag: Als het universum en het leven hun oorsprong vinden in die Absolute Volmaaktheid, waarom is er dan zoveel onvolmaakt-hed, beperking, tegenstelling en lijden om ons heen? Misschien omdat het gemanifesteerde universum is samen-gesteld uit deeltjes die nog aan het evolueren zijn, daar zij alleen nog maar een potentiële of verborgen perfectie bezitten. Met betrekking hierop vraagt Annie Besant zich af in haar wonder-baarlijk boek *Dharma: 'Maar hoe kan*

dat wat beperkt is, dat wat partieel is, Isvara [de Logos van het zonnestelsel] verbeelden? Door de veelzijdigheid van delen die samenwerken in één harmonieus geheel.⁸

'U begrijpt dus waarom er variëteit moet zijn: omdat geen beperkt iets alles over hem [Isvara] kan zeggen, omdat geen beperkte vorm hem volledig kan uitdrukken. Maar naarmate alles volmaakt wordt in zijn soort, kan alles bij elkaar hem gedeeltelijk openbaren. Aldus is de volmaaktheid van het universum volmaaktheid in verscheidenheid en in de harmonie van de onderling verbonden delen.'⁹

Alles lijkt aan te geven dat de essentie van het spirituele leven alleen maar hierin bestaat de verborgen volmaaktheid die alomtegenwoordig is te ontdekken.

Daarom lijkt alles aan te geven dat de essentie van het spirituele leven er alleen maar hierin bestaat deze verborgen volmaaktheid die alomtegenwoordig is te ontdekken.

De wetenschap is begonnen de holografische natuur van het universum te ontdekken. Hermes Trismegistus zei al: *'Zo boven, zo beneden.'*¹⁰ Evenzo worden de drie aspecten van de godheid weerspiegeld in de geest of de menselijke monade als respectievelijk *sat*, *chit* en *ananda*.

De godheid is de Zon wiens licht weerspiegeld wordt in de monade. Als door een tweede spiegel weerspiegelt de monade zichzelf in het Hoger Zelf of de Onsterfelijke Triade van de Menselijke Individualiteit als *atma* of spirituele wil, *buddhi* of spirituele liefde en *manas* of spirituele intelligentie. In elk

weerspiegeld beeld is er verlies van de oorspronkelijke schittering en een beperking in het voertuig. Er is een derde spiegel die de verborgen perfectie van de godheid weerspiegelt in een nog beperkter voertuig genaamd het lager zelf, de sterfelijke of menselijke persoonlijkheid.

Aldus weerspiegelt Gods alwetendheid zich in de hogere aard van de mens als spirituele intelligentie; in het lager mentaal als intellect, eruditie en geheugen; en verwordt zij tot trots, afgunst, hebzucht enzovoort. Precies zo wordt Gods alomtegenwoordigheid weerspiegeld in de ware individualiteit van de mens als spirituele liefde; in het astraal lichaam als emoties of zelfs hartstochten; en dan verwordt zij tot vleselijke begeerte, woede, hebberigheid enzovoort. Gods almacht verschijnt ook als spirituele wil; dan als levenskracht in het etherisch dubbel; en als de vitaliteit van de spieren in actie. De constitutie van de persoonlijkheid of het lagere viertal is zodanig dat zij zonder eigen energie, niet in staat de oceaan van de dood over te steken en de discontinuïteit en de vergankelijkheid van de tijd te transcenderen, afgescheiden is van anderen. Zoals Krishnamurti zegt: *'Het persoonlijke of toevallige duurt slechts een ogenblik, ofschoon dat ogenblik een levenslang kan duren... Het persoonlijke is het toevallige; en met het toevallige bedoel ik de omstandigheden van geboorte, het milieu waarin we toevallig opgevoed zijn, met zijn nationalisme, bijgeloof, klassenverschil en vooroordelen.'*¹¹

De sterfelijke persoonlijkheid is de vrucht van de spiegelachtige weerspiegeling van het denkvermogen, dat meestal lijdt aan de misvatting genaamd *'de grote ketterij'*¹² of Attavada, het geloof in de afgescheidenheid van

het zelf van het Universele Zelf of de Verborgene Perfectie.

Mevrouw Blavatsky schrijft: *'Het denkvermogen is als een spiegel; het vangt stof terwijl het weerspiegelt. Het behoeft de zachte briesjes van Ziele-Wijsheid om het stof van onze illusies weg te blazen.'*¹³ Krishnamurti zei ook: *'Wanneer er zelfkennis is, stopt het vermogen om illusies te scheppen, en alleen dan is het mogelijk dat de realiteit of God er is.'*¹⁴ Stof is het gewicht van het verleden, residuen van onvolledige ervaringen in het psychologisch geheugen, die mechanisch op zoek zijn naar genot en ontsnappen aan pijn. Maar, zoals Krishnamurti zegt: *'Een denkvermogen dat voortdurend genot zoekt moet onvermijdelijk de schaduwzijde daarvan tegenkomen, pijn. Zij kunnen niet gescheiden worden, ofschoon wij plezier naja-gen en pijn trachten te vermijden. ... Juist het verlangen naar de herhaling van genot veroorzaakt pijn, omdat zij niet hetzelfde is als gisteren ... Leven in het nu is de onmiddellijke waarneming van schoonheid en de grote vreugde daarin zonder er genot in te zoeken.'*¹⁵

Daardoor is het alleen in het heden dat de schoonheid van de verborgen perfectie te vinden is, niet wanneer het stof uit het verleden de gevoeligheid verdooft en de ontdekking van de Goddelijke Perfectie in alle wezens blokkeert.

Toch ligt zelfs in de meest gedegeneerde mens de goddelijke volmaaktheid verborgen. Vandaar dat Sri Krishna in de *Bhagavad Gita* verklaart: *'Ik ben het gokken van de valsspeler en ik ben ook de schittering van schitterende dingen.'*¹⁶ Of zoals G. Arundale zei: *'Een zwakheid is een kracht in wording. Een ondeugd is een deugd in wording. Een kracht is een macht in wording. Een deugd is glorie in wording. Haat is liefde*

*in wording. Hartstocht is mededogen in wording. Trots is begrijpen in wording. Zelfzucht is ruimhartigheid in wording.'*¹⁷

Bij iedere evolutiefase moeten we beginnen op het huidige moment in het stadium waar we nu in zitten. Dus moeten we vlieglessen nemen om een vliegtuig te kunnen besturen, waarbij we beginnen met een zweefvliegtuig of zelfs met een vluchtsimulator. Wie zou het intelligent vinden om iemand die niet kan vliegen het commando over een vliegtuig te geven? Toch zijn diegenen die de krachtige kundalini-energie en psychische krachten willen opwekken, voordat zij de energie van hun persoonlijkheid in harmonie gebracht hebben, net zo onverstandig. Naarmate bij ieder stadium de sluier wordt weggetrokken, worden een nieuw niveau van zelfkennis en een nieuwe kwaliteit van perfectie geopenbaard. *Licht op het Pad* zegt hierover: *'Het is onbereikbaar, omdat het steeds terugwijkt. Je zult het licht binnengaan, maar je zult nooit de vlam aanraken.'*¹⁸ Denk ook aan de woorden van Annie Besant: *'Als wij geen grote dingen kunnen doen, laten we dan kleine dingen helemaal goed doen: want perfectie ligt in de perfecties van ieder detail en niet in het formaat van de handeling. Vanuit het standpunt van het Zelf is er niets groots en niets kleins. De daad van de Koning wiens wil een natie vormt is evenmin groots vanuit het standpunt van het Zelf als de handeling van de moeder die een huilend kind troost. Elk van beide is noodzakelijk, is een deel van de goddelijke activiteit. Omdat zij noodzakelijk is, is zij groots op haar eigen plek, en het geheel, niet enig afzonderlijk deel, is het leven van het Zelf. Zij is als een machtig mozaïek en enig deeltje dat niet op zijn eigen plek zit is een smet op de perfectie van het geheel. Ons leven is volmaakt*

naarmate het de bestemde opening in het grote mozaïek opvult, en als wij ons werk onafgemaakt achterlaten terwijl we naar iets anders verlangen, kunnen er misschien twee plaatsen onvervuld blijven, en het geheel is dan onaf...¹⁹ Er komt allerlei lijden voort uit het grijpen naar het fruit voordat het fruit rijp is... U zou de voortgang van een mens kunnen beoordelen naar zijn bereidheid met de natuur mee te werken en zich te onderwerpen aan de wet... Dit verklaart waarom moraliteit relatief is, waarom plichtsbetrachting verschillend moet zijn voor iedere ziel, naar gelang het stadium van zijn evolutie.²⁰

De verborgen volmaaktheid die al in ons is schijnt alleen zonder enige belemmering als wij stil worden en geen wanorde scheppen met onze eigen gedachten.

Mevrouw Blavatsky zegt ook: *'Kijk naar binnen: gij zij de Boeddha.'*²¹ De paradox is dat wij geen volmaaktheid kunnen bereiken tot op een bepaald moment in de toekomst. Toch moeten wij dit in het heden bereiken; dit kan misschien beter begrepen worden als we bedenken dat wij nooit buiten het huidige moment geweest zijn. Het denkvermogen projecteert misschien een beeld uit het verleden of één in de toekomst, maar die zijn niet reëel. Maar wij, die goddelijke monaden zijn, zijn nooit buiten het huidige moment gestapt. Terwijl wij ons met het denkvermogen vereenzelvigen, verbeelden wij ons dat wij in tijd evolueren. Maar het is niet het lager zelf dat evolueert. In werkelijkheid is het de waarneming van de grenzen van het zelf en zijn

bewegingen, die zelfkennis is, die ons bevrijdt van die misvatting.

Zoals Krishnamurti zegt: *'Hoe kan ik wanorde ontkennen als ik wanorde ben? Ik ben de natie, ik ben het geloof, de wanorde. Als het 'ik' wanorde ontkent, dan zal juist dat 'ik' weer een andere vorm van wanorde creëren... Het denken is ik en het 'ik' is wanorde. Dus wanneer men dit ontkent, ontkent men het denken, niet wanorde: niet 'ik' ontkent het... Dus als het denken beseft dat wat het ook doet, welke beweging het ook maakt, wanorde is... dan is er stilte... Het is stilte die orde teweegbrengt, niet het denken.'*²²

De verborgen volmaaktheid die al in ons is schijnt alleen zonder enige belemmering als wij stil worden en geen wanorde scheppen met onze eigen gedachten. Lijden is een tijdelijke wanorde die aangeeft dat wij afgedwaald zijn van de harmonie en ons instrument niet goed bespeeld hebben. In de laatste paragraaf over onderscheidingsvermogen in *Aan de voeten van de Meester* lezen wij: *'Leer God in alles en iedereen erkennen, hoe slecht hij oppervlakkig ook moge lijken. Gij kunt uw broeder helpen door dat wat gij met hem gemeen hebt, en dat is het Goddelijk Leven; leer hoe dat in hem wakker te maken, leer hoe gij daarop een beroep kunt doen in hem, dan zult gij uw broeder bevrijden van het kwade.'*²³

Maar om dat echt te kunnen doen moeten wij eerst ontdekken hoe wij ons eigen denkvermogen tot stilte kunnen brengen door contemplatieve innerlijke stilte. Zoals hetzelfde boek al eerder zegt: *'Als uw lichaam iets verlangt, wacht dan even, en denk na, of gij het werkelijk verlangt.'*²⁴ Dus als wij stilstaan en ons afvragen, *'Wie ben ik?'*²⁵, wat de meditatieve benadering is van Sri Ramana, zouden wij in staat moe-

ten zijn ons af te stemmen op ons hoger zelf, en dit door ons heen te laten werken. Hetzelfde advies wordt gegeven in *Licht op het Pad*: 'Sta terzijde in de komende strijd, en hoewel je vecht, wees niet jij de strijder. Zoek naar de Strijder en laat hem in je vechten. Neem zijn bevelen aan voor de slag en volg ze op. Gehoorzaam hem niet alsof hij een generaal is, maar alsof hij en jezelf één en dezelfde persoon zijn, en alsof de door hem gesproken woorden jouw eigen geheime wensen tot uiting brengen; want hij is jijzelf, maar toch oneindig veel wijzer en sterker dan jij. Zie naar hem uit, anders zou je hem in het vuur en de opwinding van het gevecht voorbij kunnen gaan; en hij zal jou niet kennen, tenzij jij hem kent.'²⁶

Degenen die dit niveau van beheersing bereiken bij het vinden van het Goddelijk Leven hebben geleerd altijd, van moment tot moment, de Verborgenen Perfectie te ontdekken, het Alom Aanwezig Goddelijk Leven, waarvan Sri Krishna in de *Bhagavad Gita* zegt: 'Hij die mij overal ziet, en alles in mij ziet, hem zal ik nooit loslaten, en hij zal mij nooit loslaten.'²⁷

Verwijzingen

1. Collins, Mabel, *Light on the Path*, The Theosophical Publishing House (TPH), Chennai, 1996, pp.51-4 (II.5-7).
2. Ibid., p.56 (II.8).
3. Hoyle, Fred, *The Intelligent Universe*, Michael Joseph Ltd., London, 1985, pp.16-17.
4. Blavatsky, H.P., *The Voice of the Silence*, TPH, Chennai, 1983, p.2.

5. Hodson, Geoffrey, *The Kingdom of the Gods*, TPH, Chennai, 1987, p.17.
6. Krishnamurti, J.[Alcyone], *At the Feet of the Master*, TPH, Wheaton, 1974, p.7.
7. Blavatsky, H.P., *The Secret Doctrine*, TPH, Chennai, 1978, deel I, p.14
8. Besant, Annie, *Dharma*, TPH, Chennai, 1977, p.10.
9. Ibid., p.12.
10. Blavatsky, H.P. *Foundations of Esoteric Philosophy*, TPH, Chennai, 1993, p.65.
11. Krishnamurti, J., *Education and the Significance of Life*, Victor Gollancz Ltd., Londen, 1966, p.12.
12. Blavatsky, op.cit., noot 4, p.7.
13. Ibid., pp.48-9.
14. Krishnamurti, J. op.cit., noot 11, p.47.
15. Krishnamurti, J., *Freedom from the Known*, Victor Gollancz Ltd., Londen, 1969, pp.35,37-8.
16. *Bhagavadgita*, TPH, Chennai, 1987, p.122 (X.36).
17. Arundale, G.S., *The Lotus Fire*, TPH, Chennai, 1976, p.108.
18. Collins, op.cit., p.25-6.
19. Besant, Annie, *The Theosophic Life*, TPH, Chennai, 1995, p.53-5.
20. Besant, op.cit., noot 8, pp.18-19.
21. Blavatsky, op.cit., noot 4, p.49.
22. Krishnamurti, J., *You Are the World*, Perennial Library/Harper & Row, New York, 1973, pp.107-8.
23. Krishnamurti, J., op.cit., noot 6, p.15.
24. Ibid., p.9.
25. Maharshi, Sri Ramana, *Words of Grace*, Sri Ramanasramam, Tiruvannamalai, 1969, p.1.
26. Collins, op.cit., pp.49-50.
27. *Bhagavadgita*, op.cit., p.85 (VI.30).

Uit: *The Theosophist*, augustus 2003
Vertaling: A.M.I.

De hoofdoorzaak van de wanorde in onszelf is het zoeken naar een werkelijkheid die een ander ons heeft beloofd.

Uit: J. Krishnamurti, *Laat het verleden los*